

Φυλακὲς Κορυδαλλοῦ

17η Δεκεμβρίου

τῶν Ἁγίων Κτητόρων τῆς Μονῆς μας
Νικολάου Ἀθανασίου καὶ Ἀντωνίου

Πεφιλημένα μου τέκνα,

Δοξάζω τὸν Θεὸ καὶ εὐχαριστῶ τὴν Παναγία μας ποὺ ἔχω αὐτὸ τὸν Σταυρό.

Ὁ σταυρὸς βέβαια εἶναι βαρὺς ἀλλὰ ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τὸ φορτίον τὸ κάνει ἑλαφρόν.

Συνεχῶς, παιδιὰ μου, προσεύχομαι γιὰ σᾶς. Γνωρίζω τὸν πόνο σας, κοινωνῶ στὴν ἀγωνία σας καὶ συμμερίζομαι τὴν ἀνησυχία σας.

Ὅμως, πατέρες μου, μὴν παίρνετε τὰ πράγματα συναισθηματικὰ καὶ μὴν τὰ θεωρεῖτε λογικὰ. Μόνον νὰ τὰ ἀντιμετωπίζετε πνευματικὰ. Τότε βρίσκετε διέξοδο.

Ὁ ἀείμνηστος Γέροντάς μας, ποὺ συνεχῶς ἐπικαλοῦμαι τὶς εὐχές του, ὅταν ἐδιώκετο δὲν ἔλυπεῖτο ποτέ. Δὲν εἶδα ποτέ αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο λυπημένο ἂν καὶ διῆλθεν τὸν βίον του, ὡς κατηγορούμενος, ὡς λοιδορούμενος, ὡς συκοφαντούμενος καὶ ὡς ἕνας παρεξηγημένος μοναχὸς ἀπὸ τοὺς ἁγιορείτας.

Γνωρίζω, πατέρες μου, καὶ αἰσθάνομαι ὅτι, ἡ ἀπουσία μου σᾶς φέρνει μερικὲς δυσκολίες. Καὶ τοῦτο εἶναι φυσικό.

Ὅπως σᾶς εἶπα καὶ διὰ ζώσης μὴν σχολιάζετε τὰ γενόμενα μὲ ἀνθρώπινους συλλογισμούς.

Μὴν ἀποδίδετε πουθενὰ εὐθύνες μὲ λογικὲς σκέψεις.

Μὴν ἀπροσεχεῖτε λόγω τῆς ἀπουσίας μου στὴν ἐξάρτησιν καὶ τὴν ὑπακοήν.

Ἰδιαιτέρως γιὰ τὸ πρόβλημα ποὺ κυριαρχεῖ μὴν κινεῖσθε αὐτοβούλως καὶ ἰδιορρύθμως.

Ἐχω πεῖ τὴν διαχείριση τοῦ προβλήματος νὰ ἀναλάβουν ὑπεύθυνα οἱ πατέρες Π/Εὐδόκιμος καὶ π. Βαρνάβας ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ στὴν Ἱ. Κοινότητα μόνιμα γιὰ τὴν ὥρα. Ὅλοι οἱ μεγάλοι πατέρες μπορεῖ νὰ εἰσηγοῦνται σ' αὐτοὺς ἐφ' ὅσον εἶναι ἐνημερωμένος καὶ ὁ π. Γερμανὸς σὰν ἀντικαταστάτης.

Προσέχετε πολὺ τὰ τηλέφωνα. Ὅχι προφάσει τοῦ προβλήματος τῆς Μονῆς αὐθαιρέτως καὶ ὅλως ἐπιπολαίως νὰ παίρνετε τηλέφωνα.

Πατέρες μου, ὅπως διδαχθήκαμε ἀπὸ τὸν Γέροντά μας, σωστοὶ στὴν ὑπακοή μας, μὲ σύντροφον τὴν εὐχὴν καὶ μὲ σιωπὴν ἐν γνώσει νὰ προσπαθήσουμε νὰ ἔχωμε κοινωνία μὲ τὴν Χάριν.

Ὁ Χριστὸς νὰ εἶναι τὸ ἐντρυφήμά μας. Ὁ Χριστὸς νὰ εἶναι τὸ ἀγαλλίαμά μας καὶ ὅπως ἔλεγε ὁ Γέροντάς μας, τὸ κέντρο τῆς ἀγάπης μας.

Τὸ ἅπαν τοῦ μοναχοῦ, πατέρες μου, εἶναι τὸ ταπεινὸ φρόνημα ποὺ ἐπιτυγχάνεται πάντα μὲ τὴν ἐκκοπὴν τοῦ ἰδίου θελήματος. Καὶ ὅταν βαδίζουμε ἔτσι, τότε ἡ καρδιά μας νοσταλγεῖ, ποθεῖ «τὸν Ἰησοῦν μόνον». Καὶ τότε ἀρχίζει ὁ μοναχὸς νὰ βιώνῃ τὴν ἐσωτερικὴν ζωὴν. Τότε ἀρχίζει νὰ γεύεται τὴν γλυκύτητα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος διὰ τοῦ νηπτικοῦ τρόπου ζωῆς.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ κατ' ἐμέ, εἶμαι σὲ μία πτέρυγα μὲ πολὺ καλὰ παιδιὰ ποὺ μὲ σέβονται πάρα πολὺ. Ὁ Διευθυντὴς τῶν φυλακῶν μου δείχνει ἀπεριόριστον σεβασμὸν καθὼς καὶ ὅλοι οἱ φύλακες.

Μὲ ἐπισκέπτονται ἐπίσκοποι, ἡγούμενοι, ἱερεῖς καὶ διάφοροι γνωστοί.

Νὰ προσεύχεστε νὰ κάνω ὑπομονὴν ὅσο θὰ εἶμαι ἐδῶ. Σᾶς ἔχω ὅλους στὴν καρδιά μου καὶ μὲ πόνο πολὺ προσεύχομαι γιὰ σᾶς. Πιστεύω ὅτι ἡ δοκιμασία αὐτὴ δὲν θὰ ἀργήσῃ πολὺ.

Ἡ Παναγία μας μαζί σας.

Μὲ ὅση ἀγάπη ἔχω,
Ταπεινὸς Γ. Ἐφραίμ.

Υ.Γ. Νὰ διαβασθῇ ἀπὸ τὸν π. Γερμανὸν στὴν σύναξη τῆς Ἀδελφότητος.

Φυλακαὶ Κορυδαλλοῦ

29-12/10-1-2012

Ἀγαπητοὶ πατέρες καὶ τέκνα φίλτατα,

Χαίρετε ἐν Κυρίῳ.

Δόξα τῷ Θεῷ, μὲ τις εὐχές σας εἶμαι ἐδῶ στὸν Κορυδαλλὸν καὶ κάνω ὑπομονὴν αἴρων τὸν σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ μας. Εὐτυχῶς ἐδῶ μοῦ δείχνουν ἀγάπη καὶ σεβασμό, τόσο ὁ διευθυντὴς ὅσο καὶ οἱ φύλακες καὶ οἱ κρατούμενοι. Ὑπάρχουν ἀρκετοὶ ποὺ ζητοῦν συνάντηση μαζί μου θέλοντας τὸν παρηγορητικὸν λόγον. Εἶναι εὐλογία γιατί μένω μόνος καὶ καταλαβαίνετε τί μεγάλο δῶρο εἶναι ὁ μοναχὸς νὰ εἶναι μόνος μόνω τῷ Θεῷ.

Ὅμως δὲν σᾶς ξεχνῶ καὶ ὁ νοῦς μου εἶναι σὲ σᾶς. Γνωρίζω πόσον διψᾶτε τὴν πατρικὴν εὐχὴν καὶ σκέπην. Γνωρίζω πόσον νοσταλγεῖτε τὸν παρακλητικὸν λόγον. Γι' αὐτὸ ἐξᾴλλου σᾶς γράφω καὶ ταῦτα τὰ πτωχὰ λόγια, ποὺ εἶναι λόγια ἀληθινῆς ἀγάπης καὶ εἰλικρινοῦς πνευματικοῦ ἐνδιαφέροντος.

Ἦδη ἔφυγε, πατέρες μου, ἕνας χρόνος ἀπὸ τὴν ἐν σαρκὶ ζωὴ μας. Ὁ καθένας ἀπὸ μᾶς ἄς ἀναλογισθῇ τὰ πεπραγμένα του σ' αὐτὸν τὸν χρόνον. Ἄς ἀναλογισθῇ τίς ἀμαρτίες του, τίς ἐλλείψεις του, τίς ἀτέλειές του, καὶ ὡς μοναχὸς νὰ ἐξετάσῃ τὸν ἑαυτό του καὶ νὰ δῇ τὴν ὑπακοήν του, τὴν ἐξάρτησίν του, τὴν πνευματικὴν του διάθεσιν, τὸν πνευματικὸν του πόθον. Καὶ ἐὰν δῇ στὸν ἑαυτό του ὅτι δὲν τὰ πῆγε καλά, νὰ μὴν ἀπελπισθῇ, νὰ ἐλπίζῃ εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ μας. Νὰ μὴν χάνῃ ποτε τὸ θάρρος του ἀλλὰ νὰ ψηλαφᾷ τὴν πατρότητα τοῦ Χριστοῦ μας.

Μὴν λησμονοῦμεν πατέρες μου, ἀγαπητοί, ὅτι γιὰ νὰ εἴμαστε στὸ Βατοπαίδι δὲν εἶναι τυχαῖον.

Εἶναι «δεδομένον ἄνωθεν. Εἶναι τῆς θείας προνοίας». Μᾶς εἴλκυσε, ὅπως ἔλεγε καὶ ὁ ἀείμνηστος Γέροντάς μας αὐτὴ τούτη ἡ Χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ ἀνταποκριθοῦμε δεόντως. Πρέπει νὰ εἶναι τέτοια ἡ ζωὴ μας, ὥστε νὰ ἐκπληρώνουμε τίς μοναχικὲς μας ὑποσχέσεις.

Αὐτὸ νὰ εἶναι τὸ πρῶτο ἐνδιαφέρον μας. Καὶ τώρα, ποὺ δυστυχῶς ἀπουσιάζω, εὐκόλα πείθει ὁ πειρασμὸς ἕνα ἀδελφὸ νὰ κινῆται ἀνεξάρτητα, νὰ κινῆται χωρὶς εὐλογίαν εἰς τὴν μοναστηριακὴν ζωὴν. Νὰ κοιτάζετε ὅπως καὶ ὁ ἀείμνηστος Γέροντάς μας ἔλεγε τὴν ἀκρίβειαν συνειδήσεως. Ἐνας μοναχὸς πορεύεται μετὰ παρρησίας.

Νὰ λέτε συνεχῶς τὴν εὐχὴν καὶ μάλιστα ἐμπόνως. Ὁ πόνος στὴν προσευχὴ παίζει μεγάλο ρόλο. Διὰ τῆς ἐμπόνου ευχῆς σταυρώνεται ὁ νοῦς καὶ τότε σιγὰ σιγὰ συνδέεται μὲ τὴν καρδιά.

Καὶ τότε τὰ μεγάλα ἐμπόδια καὶ οἱ πειρασμοὶ τοῦ νῦν καιροῦ φαίνονται πολὺ μικρά. Καὶ τότε αὐτὴ ἡ ψυχὴ ποθεῖ τὴν σταύρωση πού ἔχει αἴσθησις ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ ἀληθινὴ δόξα.

Αὐτὰ ἤθελα νὰ σᾶς ἀναφέρω καὶ ταπεινὰ εὐχομαι ἐν εἰρήνῃ νὰ διάγετε καὶ τὸ νέον ἔτος καὶ ἡ ὅλη πνευματικὴ σας βιοτὴ νὰ παράγῃ ἀγαθοὺς καρποὺς πρὸς δόξαν τῆς Ἡγουμένης τοῦ Ἁγίου Ὁρους καὶ δὴ τοῦ Βατοπαιδίου, τῆς Κυρίας Θεοτόκου.

Ἐνθυμεῖσθε οἱ παλαιότεροι πατέρες ὅταν ὁ ἀείμνηστος Παπα-Ἐφραίμ Κατουνακιώτης ἦλθε στὴ Μονὴ μας καὶ πῆγε νὰ προσκυνήσῃ ἔνδακρος τὴν Παναγία Παραμυθία ἀνεφώνησε «μετὰ-κραυγῆς ἰσχυρᾶς» «Παναγία μου, ὅλο τὸ Ἅγιον Ὄρος εἶναι τὸ περιβόλι σου, τὸ Βατοπαίδι εἶναι ὁ θρόνος σου».

Μετὰ πολλῆς ἀγάπης,

Ταπεινὸς Γ. Ἐφραίμ, ὁ πατέρας σας.

Φυλακὲς Κορυδαλλοῦ

10η/23η-1-2012

Πολυαγαπητοί μου πατέρες,

“Ολους σᾶς ἀσπάζομαι καὶ σᾶς χαιρετῶ ἐν Κυρίῳ.

Συνεχίζω ἐδῶ στὸν τραγικὸ τρόπο τῶν φυλακῶν νὰ αἶρω τὸν σταυρὸν μου. Ἀναλογίζομαι πολλές φορές τὴν Χάριν ποὺ δίνει ὁ Κύριος σὲ μᾶς τοὺς μοναχοὺς, καλῶντας μας εἰς τὸ ὄντως ἅγιον πολίτευμα τῶν μοναχῶν, δίνοντάς μας τὴν δύναμιν, ποὺ εἶναι μεγάλο θαῦμα, νὰ νικήσουμε τὸν γάμο καὶ νὰ ὑπερβροῦμε ὅλα τὰ ἐγκόσμια πράγματα. Αὐτό, πατέρες μου, νὰ μὴν τὸ ξεχνοῦμε ποτέ. Καὶ ἐδῶ ποὺ οἱ πολλές μου ἁμαρτίες μὲ ἔφεραν, βλέπω τοὺς φυλακισμένους ποὺ σιγὰ σιγὰ μὲ πλησιάζουν καὶ πίσω ἀπὸ τὸν καθένα κρύβεται μία μεγάλη τραγωδία, ποὺ συνεχῶς δὲν ξέρουν πῶς θὰ περάσῃ ἡ ὥρα καὶ σκοτώνουν τὸν χρόνον τους ἀργολογοῦντες καὶ ἀσχολούμενοι μὲ ματαιολογίες.

Βλέποντας ὅλα αὐτὰ μακαρίζω τοὺς μοναχοὺς ποὺ ἐδέχθησαν αὐτὸ τὸ χάρισμα νὰ ἐξέλθουν ἐκ τῆς γῆς τους καὶ τῆς συγγενείας τους καὶ νὰ ἔλθουν στὸ ἀσκητικὸ κέντρο, ποὺ εἶναι τὸ μοναστήρι, τὸ ὁποῖον τὸ δεικνύει ὁ Θεὸς ὅπως ὁ ἴδιος λέει «καὶ δεῦρο εἰς γῆν, ἣν ἂν σοὶ δεῖξω». Εἶναι μεγάλη εὐλογία, ἀδελφοί μου καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, νὰ ἐνταχθῇ ἓνας ἀδελφὸς σ’ ἓνα κοινόβιο μοναστήρι, μέσα στὴν ἀμεριμνία, νὰ κνηγᾷ τὴν Χάριν συνεχῶς. Γι’ αὐτὸ εἶναι μεγάλο πρᾶγμα νὰ στοιχοῦμε τῷ κανόνι τοῦ Κοινοβίου. Εἶναι μεγάλη εὐλογία ὁ κοινοβιάτης μοναχὸς νὰ ὑποτάσσεται στὸ πρόγραμμα τοῦ Κοινοβίου. Αὐτὸς ὁ μοναχὸς ποὺ ἔχει ὡς θεμέλιον τὴν ὑπακοήν, ἡ ὁποία μᾶς νεκρώνει, αὐτὸς ἔχει βάλει γερὰ θεμέλια, ὥστε νὰ μὴν ζητῇ κάτι δικό του, νὰ μὴν ἐπιθυμῇ κάτι τὸ ἴδιον, ἀλλὰ ἡ ἔγνοια του, ὁ πόθος του, τὸ ἐντρύφημά του εἶναι νὰ ταυτίσῃ τὸ θέλημά του μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Αὐτὸ ποὺ μᾶς ἐνθύμιζε ὁ ἀείμνηστος Γέροντάς μας νὰ μὴν ἔχουμε δικό μας πρόγραμμα καὶ δικές μας θέσεις, πολὺ βοηθᾷ ὥστε ὁ νοῦς μας νὰ ἀρχίξῃ νὰ ἔχη πνευματικὴν αἴσθησιν. Ἐνθυμοῦμαι τὸν ἀείμνηστον Γέροντα Ἐφραίμ τὸν Κατουνακιώτη, ποὺ ἔλεγε ὅτι ἀκόμη καὶ οἱ προϊστάμενοι ἀδελφοί, ποὺ ἔχουν κάποια ὑπευθυνότητα, νὰ ἐκφράζουν τὴν γνώμην τους μὲ ταπείνωση. Μέχρι ἐκεῖ.

Δὲν καυχόμεθα ἀδελφοί καὶ πατέρες μου ὅτι εἴμεθα ἰδανικοὶ μοναχοί. Πολλὰ μᾶς λείπουν καὶ πρῶτος βλέπω τὸν ἑαυτό μου, τώρα ποὺ τρόπον τινὰ ζῶ μόνος μὲ τὴν εὐχὴ -ἡσυχαστικά- ἄς ποῦμε. Βλέπω πόσα μοῦ λείπουν καὶ πόσο ὕστερῶ στὸν ἁγιασμό. Καὶ πόσον ἡ Χάρις μοῦ διανοίγει τὸν νοῦν μερικὲς φορές καὶ ἀρχίζω νὰ καταλαβαίνω τί εἶναι ὁ ἅγιος, τί θαῦμα τῆς Ἐκκλησίας εἶναι καὶ πόσον κόπον θέλει κανεὶς γιὰ νὰ ψηλαφήσῃ τὸν ἁγιασμόν.

Αὐτὸ πού πρέπει νὰ καυχώμεθα εἶναι ὅτι κοντὰ στὸν Γέροντά μας Ἰωσήφ βρήκαμε μία ζῶσα παράδοση ἢ ὁποῖα μᾶς παρεδόθη ἀπὸ τὸ πρῶτο χέρι τοῦ μακαρίου Γέροντος Ἰωσήφ τοῦ Ἡσυχαστοῦ. Καὶ ἐγὼ ὡς ὑπεύθυνος τῆς Μονῆς δὲν αὐτοσχεδιάζω, δὲν θέλω νὰ δώσω μία γραμμὴ δική μου, ἀλλὰ μαζὶ ὅλοι περπατοῦμε τὸν δρόμο, ὁ ὁποῖος μᾶς διανοίχθηκε ἀπὸ τοὺς σεπτοὺς καὶ ὄντως ἡγιασμένους Γέροντές μας. Πολλὲς φορὲς ὁ ἀείμνηστος Γέροντάς μας ἔλεγε στίς ἀνεπανάληπτες συνάξεις πού μᾶς ἔκανε «αὐτοὶ πού μᾶς φόρεσαν τὰ ρᾶσα εἶναι ἅγιοι».

Αὐτὲς τὶς ὑποθήκες νὰ τηροῦμεν ἀδελφοί μου. Καὶ ὅπως σᾶς ἀνέφερα καὶ στὴν προηγούμενη ἐπιστολή μου, μὲ καρδιακὸ πόνο νὰ λέτε τὴν εὐχή. Καὶ ἡ προσοχή σας νὰ εἶναι νὰ ἀναπαύετε τοὺς ἀδελφούς. Μὴν ξεχνᾶτε τὸ ρητὸν τοῦ Γεροντικοῦ, πού εἶναι καρπὸς καθαρᾶς καρδίας βλεπούσης τὸν Θεὸν «Ἀνέπαυσε τὸν ἀδελφόν σου, ἀνέπαυσε τὸν Θεόν σου».

Νὰ συνεχίσετε νὰ προσεύχεσθε γιὰ μένα. Μὲ τὶς προσευχὲς σας δὲν αἰσθάνομαι φυλακισμένος, ἀλλὰ ἐλεύθερος. Καὶ ἐκεῖ πού θὰ προσκυνᾶτε τὶς θαυματουργεῖς εἰκόνες τῆς Παναγίας μας νὰ τῆς λέτε νὰ φωτίζη τὴν καρδίαν μου ὥστε νὰ ἀγαπήσω πιὸ πολὺ τὸν Υἱὸν τῆς. Νὰ τὴν παρακαλεῖτε νὰ μοῦ ἀξάνη τὴν πνευματικὴν γνῶσιν ὥστε νὰ ἔχω αἴσθησιν τῆς δόξης πού κρύβεται πίσω ἀπὸ τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ τῆς καὶ νὰ χαραχθῆ μέσα στὰ ἔγκατά μου ὅτι ὁ Ἐσταυρωμένος Υἱὸς τῆς δὲν ἦταν ὁ ἀποτυχημένος διδάσκαλος τῶν μαθητῶν Του, οἱ ὁποῖοι μετὰ τὴν σταύρωσίν Του ἐστράφησαν πίσω στὰ πλοῖα καὶ στὰ δίκτυα ἀλλὰ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ νὰ βιώνω ὅτι ὁ Ἐσταυρωμένος Υἱὸς τῆς Κυρίας μας ἦταν ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Αὐτὰ ἔχω γιὰ τὴν ὥρα καὶ νὰ ξέρετε ὅτι σᾶς ἔχω ὅλους στὴν καρδιά μου καὶ εἶμαι κοντὰ σας καὶ δὲν μπορῶ νὰ σᾶς ἀποκρύψω ὅτι προσευχόμενος μοῦ δίνει ἡ Χάρις μίαν αἴσθησιν γιὰ τὸ πῶς πορεύεσθε καὶ σὲ τι κατάσταση βρίσκεσθε.

Μοῦ γράφετε ἀρκετοὶ διάφορα σημειώματα καὶ χαίρομαι γι' αὐτό. Σὲ μερικοὺς ἀπαντῶ, ὅσο μπορῶ. Δὲν ἔχω πολὺ χρόνο. Οἱ ἐπισκέψεις πού δέχομαι εἶναι πολλὲς, ἀλλὰ καὶ οἱ ὑπάλληλοι καὶ οἱ φυλακισμένοι μὲ πλησιάζουν μὲ τὰ πολλὰ καὶ δύσκολα προβλήματά τους. Πίσω ἀπὸ κάθε φυλακισμένο εὐρίσκεται μία μεγάλη τραγωδία ὅπως σᾶς ἀνέφερα πιὸ πάνω.

Ἡ Χάρις τοῦ Χριστοῦ μας νὰ εἶναι θρονιασμένη στὴν εὐλογημένη ψυχὴ σας.

Μὲ ὄσσην ἀγάπην ἔχω,
Ὁ δέσμιος πατέρας σας,

Γ. Ἐφραίμ.